

Die technisch schädlichen Insekten. Von J. Gyórfi.
Auszug erfolgt mit dem Schlussteil der Abhandlung.

*

Les insectes techniquement nuisibles. Par J. Gyórfi.
Le résumé paraîtra avec la dernière partie du mémoire.

*

The technically noxious insects. By J. Gyórfi.
Summary will be published with the final part of the article.

Válasz Biró Zoltánnak.

Az „Erdészeti Lapok“ ez évi V. füzetében „A fakészlet, növénygazdálkodás és a rendkívüli használatok“ címen megjelent dolgozatomhoz Biró Zoltán mindjárt hozzáfűzte a válaszáat is. Csak néhány szóval akarok ezekre a kritikai megjegyzésekre válaszolni és ezzel a magam részéről a vitát be is fejezem.

Biró három okot sorol fel, mint amelyek a cikk le nem közlését tették volna indokolttá.

1. Az első az, hogy én másról beszélek cikkemben, mint amiről Biró szerint kellett volna. Hogy mi ez a más, azt Biró nem mondja meg világosan, de azt hiszem, nem tévedek, ha ezt a mászt az erdő-törvényben jelölöm meg.

Szerény véleményem szerint a cikkíró a cikkének címében adja meg, hogy miről is fog a cikkében tárgyalni. Az alcím azt jelenti, hogy a kritika tárgyává tett tanulmánynak csak a főcím-ben megjelölt kérdésekre vonatkozó állításait óhajtja a cikkíró kritika tárgyává tenni. Azt hiszem, azt semmikép sem lehet állítani, hogy a cikkem nem fedi a megadott címet, amelyben az erdő-törvényre a legesekélyebb célzás sincs. Így tehát jogtalan azt vární, hogy én az erdő-törvényről fogok a cikkemben tárgyalni.

2. „Egy sereg olyan állítást cáfol, amiket én se nem mondtam, se nem írtam“, írja Biró.

Cikkemben Biró kritika tárgyává tett állításait szó szerint idézőjelek között hoztam. Ezekről Biró is el fogja ismerni, hogy ő írta őket. Ahol nem szószerint idéztem, ott „Biró soraiból azt veszem ki“ vagy ehhez hasonló értelmű kifejezést írtam oda. Miután feltételezem, hogy Biró nem hiszi rólam, hogy állításait rosszindulatúan, erőnek erejével félre akarom magyarázni, azért Biró cikkének azok a részei, amelyeknél a fenti kifejezés szerepel, valószínűleg nem voltak a kellő gonddal megszövegezve, úgyhogy azok minden rosszindulat nélkül félreérthetők voltak.

3. Szememre veti Biró, hogy én tudományos beállításokat vitatok, „amikor éppen arról van szó, hogy ezeket a tudományos elveket és megállapításokat mikor és mennyire lehet és szabad a gazdasági életbe bevinni“.

Nekem azonban éppen az volt a célom, hogy „tudományos beállításokat“ vitassak, mert véleményem szerint, ha valaki arról akar tárgyalni, hogy bizonyos tudományos elveket és megállapításokat mennyire szabad és lehet a gyakorlatban megvalósítani, akkor nem szükséges, sőt nem is szabad olyan tudományos elvekből kiindulni, amelyek az erdészeti tudomány által általánosan elfogadott és helyesnek elismert elvekkel szöges ellentétben állnak. Így pl. hogy a fakészlet függő termés, hogy a fakészlet és a növedék, ill. a hozadék között nincs meg a kamatszerű összefüggés, hogy a hozadék inkább függ a növedéktől, mint a fakészlettől stb. Ezek mind ellenkezik az erdészeti tudomány által helyesnek elfogadott elvekkel. Nekem pedig éppen az volt a célom, hogy ezekre az ellentétekre rámutassak.

Kár volt Birónak megdöbbennie azon, hogy én nem tartom magamat hivatottnak annak a megállapítására, hogy mennyire kell a magánérdeket korlátozni a köz szempontjából az erdőgazdaságban. Szerintem ez az erdőtörvény feladata. Azt hiszem, a többi szaktársak döbrentek volna meg, ha én azt a kijelentést tettem volna, hogy én magamat tartom kompetens tényezőnek az erdőgazdasági politikánk ezen legkényesebb kérdésében. Nekem, mint erdőrendezőnek, az a feladatom, hogy a törvény által adott kereteken belül az erdőgazdasági üzemet úgy szabályozzam, hogy azáltal az *erdőbirtoknak* az *erdőbirtokos által megadott célját* elérjem. Szélmalomharcot folytat tehát Biró, mikor azt írja, „aki tehát nem ismeri ezt feladatának, az az erdőtörvény kérdésének a tárgyalásához ne fogjon hozzá“. Hisz én nem is fogtam hozzá. Azt azonban nem tudom, hogy lehet összeegyeztetni, hogy a cikke elején a szememreveti, hogy nem az erdőtörvényt tárgyalom, itt meg éppen eltílt annak a tárgyalásától.

Nem tudom követni Biró Zoltán gondolatmenetét ott sem, amikor ő abból, hogy én a helyes növedékpolitikának a lényegét a gyorsnövésű fafajok telepítésén túlmenőleg elsősorban a belterjes gazdálkodási mód bevezetésében és az optimális fakészlet elérésében látom, azt a következtetést vonja le, hogy én arra töreksem, hogy „a tudományos gondolat és annak az idézet utolsó mondatában kifejezett mindenáron való érvényesíteni akarása hassa át a mi erdőmérnökeinket“. Mindenesetre kissé merész következtetés.

Ami már most Birónak a dolgozatomra vonatkozó *tárgyi* kritikáját illeti, arra vonatkozólag a következőket jegyzem meg. Biró válaszából azt gondolhatná az olvasó, hogy én a cikkemben a tölgy

és a magas vágásforduló mellett foglaltam állást. Ez azonban nem áll. Én a fafajokra vonatkozólag csak azt mondtam, hogy a termőhely adta lehetőségeken belül azoknak úgy kell megoszlaniok, hogy az erdőbirtok céljának legjobban megfeleljen. Ezt most is állítom. A vágásforduló nagyságára vonatkozólag pedig semmit sem mondtam. Az a növedékpolitika, amely mellett én állást foglaltam, épügy megvalósítható a 120 éves fordulóban kezelt tölgyerdőnél, mint a 30 éves fordulóban kezelt akác- vagy nyársarjerdőnél.

Ami pedig a fakészletet, növedéket, hozadékot és a rendkívüli használatot és az ezek közötti összefüggést, mint tudományos elvet és beállítást illeti, ezekre vonatkozólag is száz százalékgig fenntartom azt, amit a kérdéses cikkemben írtam. Az ott felsoroltak már magukban foglalják a választ Biró kritikájára is.

Dr. Kováts Ernő.

*

A magam részéről a vitát előző közleményemmel lezártam.

Biró Zoltán.

*

Antwort an Zoltán Biró. Von Dr. E. Kováts.

*

Réponse a M. Zoltán Biró. Par dr. E. Kováts.

*

Reply to Mr. Zoltán Biró. By Dr. E. Kováts.

